

ÁDÁM TAMÁS

Gombok maradtak

Anyám könyvéből

Elviselhetővé szelídültek az
elviselhetetlen napok, tarló
sebezte talpad alá dohányzöld
ingjét terítette franciád.

Katonazubbony égett derekad
alatt, izzó gombok ragyogtak.
Rézfolyások törtek ösvényt,
kerülgették a szégyenlős fákat.

Nehezen szelídültek az elszórt
aknák, préselt sóhajok.
Ekkor már bakancsok zokogtak.

Papírhajók süllyedtek el földes
szobádban. Ágyadon kínok, és
didergő gombok maradtak.

ÁDÁM TAMÁS

Készülődünk

Mariannának

Fényesednek a gyalult
tetőlécek, érintésedtől
kirajzolódnak a finom, kékbe
hajló erek. Az ég kupoláján
tintatartó a dísz. Rád
csodálkozik, tágul a Hubble
szeme.

Freskókat fest az éj falára
valami mustárba mártott
nádszál, vagy talán lobogó
hajad. Mocerogva sárgulnak
a kerti tó fenekén a felhevült
kövek. Nincs miért s hova
menekülni.

Készülődünk, kirajzolódik
vágyunk. Halványodik a csend.
Egy gördülő, gyöngye vasgolyó
szakítja a távot.